

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS BENDROVĖS
„N“ SKUNDO**

2024 m. spalio d. Nr. S- (7-2024/131)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės, Jurgitos Narkevičiūtės, Evaldo Raistensio (pranešėjas), išnagrinėjo Vokietijos Federacinės Respublikos bendrovės „N“ (toliau – Pareiškėjas) 2024-09-19 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas) 2024-09-04 sprendimo Nr. 1AE-377 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjo atstovas advokatas J.S., Muitinės departamento atstovas L.R. dalyvavo Komisijos 2024-10-22 posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Muitinės departamentas Sprendimu nusprendė patvirtinti Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) 2024-05-23 sprendimą Nr. 18KP-14-292, kuriuo nuspręsta pripažinti Pareiškėją skolininku muitinei bei įregistruoti 29 176 EUR maito bei 22 607 EUR pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) skolą muitinei, taip pat apskaičiuoti 1 128 EUR maito ir 1 464 EUR PVM delspinigius bei paskirti 31 070 EUR baudą.

Byloje yra nustatyta, kad Pareiškėjas Vilniaus TM Šalčininkų kelio poste įformino Sąjungos tranzito procedūrą pagal tranzito deklaraciją T1 MRN 23LTVK300000063098 (2023-10-14) (toliau – Tranzito deklaracija), kuria buvo deklaruotos prekės – įvairūs pieno produktai. Deklaruotas Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) kodas – 0403 90 13. Paskirties muitinės įstaiga – Turkijos Respublikos muitinės postas (TR220200). Tranzito procedūros užbaigimo terminas – 2023-10-21. Vilniaus TM nustatė, kad tranzito procedūra buvo užbaigta su pažeidimais – į paskirties muitinės įstaigą atgabentos prekės transporto priemonėje su pažeista muitinės plomba, taip pat prekės buvo deklaruotos kitu nei minėtoje tranzito deklaracijoje nurodytu KN kodu – 0402 10 00.

Vilniaus TM, atlikusi tyrimą, konstatavo, jog Pareiškėjas nesilaikė 2013-10-09 Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – SMK), 233 straipsnio, reglamentuojančio Sąjungos tranzito procedūros vykdytojo, prekių vežėjo bei gavėjo pareigas, 1 dalies reikalavimų, numatančių, kad Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių (a punktas); už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi (b punktas). Šio straipsnio 2 dalyje taip pat nustatyta, kad procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra buvo įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Vilniaus TM sprendimu, nurodė, kad tranzito procedūra buvo užbaigta tinkamai, nes paskirties muitinės įstaigai buvo pateiktos tos pačios prekės, kurias

Pareiškėjas deklaravo išvykimo muitinės įstaigoje ir akcentavo, jog paskirties muitinės įstaigoje užbaigiant ginčo tranzito procedūrą nebuvo nustatyta jokių, išskyrus prekių KN kodą, neatitikimų, t. y. sutapo prekių aprašymas, kiekis, svoris, prekių siuntėjas bei gavėjas, transporto priemonė, kuria gabentos prekės, taip pat ir tranzito deklaraciją lydintys komerciniai dokumentai. Todėl paskirties muitinės įstaigos pateikta informacija apie kito KN kodo deklaravimą bei apie pažeistą muitinės plombą neįrodo, jog ginčo prekės buvo paimitos iš muitinės priežiūros.

Pareiškėjas taip pat ginčijo PREMI duomenų bazės pagrindu nustatytą ginčo prekių muitinę vertę, nurodydamas, jog muitinei buvo pateikti patikimi dokumentai apie faktinę prekių vertę.

Pareiškėjas taip pat išdėstė argumentus, jog jam turėjo būti skirta minimali 20 proc. dydžio bauda.

Muitinės departamentas Sprendimu Pareiškėjo skundo netenkino ir Vilniaus TM sprendimą patvirtino.

Dėl tranzito procedūros vykdytojo atsakomybės

Muitinės departamentas, remdamasis SMK 233 straipsnio, reglamentuojančio Sąjungos tranzito procedūros vykdytojo, prekių vežėjo bei gavėjo pareigas, 1–3 dalimis, taip pat 215 straipsnio 2 dalimi (*muitinė pripažįsta tranzito procedūrą įvykdyta, kai, palyginusi išvykimo muitinės įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali nustatyti, kad procedūra užbaigta teisingai*), nurodė, jog paskirties muitinės įstaigai privalo būti pateiktos ne tik tos pačios prekės, deklaruotos išvykimo muitinės įstaigoje, bet taip pat ir tie patys dokumentai bei informacija, kurių pagrindu būtų galima patvirtinti prekių svorį, kiekį bei tapatumą.

Dėl byloje nustatytos aplinkybės, t. y. skirtingų nei ginčo muitinės tranzito deklaracijoje KN kodų nurodymo deklaruojant ginčo prekes paskirties muitinės įstaigoje, Muitinės departamentas pažymėjo, kad prekių KN kodas yra viena iš prekių tapatumo bei identifikavimo priemonių. Šis neatitikimas buvo viena iš priežasčių konstatuoti ginčo prekių paėmimą iš muitinės priežiūros.

Muitinės departamentas kaip nepagrįstą atmetė Pareiškėjo teiginį, kad paskirties muitinėje nebuvo nustatyta jokie prekių kiekio bei svorio trūkumo. Muitinės departamentas akcentavo, jog įrodinėjimo pareiga dėl prekių tapatumo, t. y. kad ginčo prekės nebuvo sukeistos ar kitaip paimitos iš muitinės priežiūros, tenka ne muitinei, o būtent procedūros vykdytojui, kuris ir privalo įrodyti ne tik viso ginčo prekių kiekio pristatymą į paskirties muitinės įstaigą, tačiau įrodyti ir tai, jog minėtai muitinės įstaigai buvo pristatytos tos pačios prekės, kurios buvo deklaruotos ginčo tranzito procedūrai.

Dėl šiame mokestiniam ginče užfiksuotos aplinkybės – muitinės plombos Nr. (duomenys neskelbtini), kuria buvo plombuota transporto priemonė, valst. Nr. (duomenys neskelbtini), bei joje gabentos ginčo prekės, pažeidimo, Muitinės departamentas pažymėjo, jog muitinės plomba, kaip identifikavimo priemonė, naudojama užtikrinti prekių, esančių muitinės priežiūroje, kontrolę, o muitinės plomba gali būti nuimta tik pačių muitinės pareigūnų arba su jų leidimu (SMK 192 straipsnio 2 dalis). Pareiškėjas skunde nepateikia jokių paaiškinimų, kas ir kada pažeidė muitinės plombą. Muitinės departamentas nurodė, jog Pareiškėjas tokiais neteisėtais veiksmais prisidėjo prie ginčo krovinio paėmimo iš muitinės priežiūros. Be to, Muitinės departamentas neturi pagrindo abejoti informacija, gauta iš Turkijos Respublikos muitinės.

Skundžiamame sprendime taip pat paminėta, kad Regionų administracinis teismas (toliau – RAT) 2024-04-29 sprendimu administracinėje byloje Nr. e13-1989-983/2024, išnagrinėjęs panašų teisinėmis bei faktinėmis aplinkybėmis mokestinį ginčą, KN kodo pakeitimą taip pat prilygino aplinkybei, dėl kurios muitinė prarado galimybę identifikuoti prekes, patvirtinti jų tapatumą bei taikyti šioms prekėms atitinkamas priežiūros priemones, kurios taikomos tranzitu gabenamoms ne Sąjungos prekėms. RAT konstatavo, kad dėl minėtų priežasčių muitinio tranzito procedūra nebuvo užbaigta ir procedūros vykdytojo įsipareigojimai, nustatyti SMK 233 straipsnio 1 dalyje, nebuvo įvykdyti (į paskirties muitinės įstaigą nepristatytos prekės, kurios buvo deklaruotos išvykimo įstaigoje).

Muitinės departamentas, pritardamas Vilniaus TM sprendime išdėstytiems teisiniams bei faktiniams motyvams, kurių pagrindu buvo nuspręsta netaikyti sandorio bei kitų muitinio įvertinimo metodų, o muitinę vertę nustatyti remiantis Muitinės departamento PREMI duomenų bazėje sukauptomis panašių prekių vertėmis, skundžiamame sprendime jų nekartoja ir plačiau nepasisako.

Dėl solidariosios atsakomybės

Muitinės departamentas Sprendime pasisakė dėl Pareiškėjo argumentų, jog muitinė turėjo pareigą pripažinti solidariu skolininku ir ginčo prekių vežėją. Muitinės departamentas pažymėjo, jog Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) 2017-05-18 sprendime byloje Nr. C-154/16, spręsdamas klausimą, ar 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Europos Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Bendrijos muitinės kodeksas), 96 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis, 204 straipsnio 1 dalies a punktas ir 3 dalis bei 213 straipsnis (t. y. teisės normos, reglamentavusios tranzito procedūros vykdytojo, prekių vežėjo ir gavėjo atsakomybę, importo skolos muitinei atsiradimo momentą, skolininko nustatymo taisyklės, solidarią skolininkų atsakomybę, galiojusios iki Sąjungos muitinės kodekso įsigaliojimo ir iš esmės tapачios dabar galiojančioms šiam ginčui aktualioms nuostatomis) turi būti aiškinami taip, kad valstybės narės muitinė turi pareigą pripažinti solidariai atsakingu vežėją, kuris lygiagrečiai su tranzito procedūros vykdytoju turi būti laikomas privalančiu sumokėti skolą muitinei, pažymėjo, kad Bendrijos muitinės kodekso 213 straipsnyje įtvirtintas solidarumo principas tos pačios skolos muitinei skolininkų daugeto atveju, tačiau nei šiame kodekse, nei jo įgyvendinimo nuostatose nenumatyta konkretesnės taisyklės dėl šio solidarumo įgyvendinimo. Taigi, aiškinant solidariosios atsakomybės pobūdį, matyti, kad kiekvienas skolininkas atsako už visą skolos sumą ir iš principo kreditorius gali savo pasirinkimu reikalauti vieno ar kelių skolininkų sumokėti tą skolą (sprendimo 84 ir 85 punktai). Pagal Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalies a punktą, 204 straipsnio 1 dalies a punktą ir 3 dalį tranzito procedūros vykdytojas turi sumokėti skolą muitinei, atsiradusią dėl prekių, kurioms įforminta išorinio Bendrijos tranzito procedūra, net jeigu vežėjas nesilaikė pareigų pagal to kodekso 96 straipsnio 2 dalį. ESTT konstatavo, kad tokiomis aplinkybėmis, kaip pagrindinėje byloje, valstybės narės muitinė, be abejo, turi pripažinti tranzito procedūros vykdytojo atsakomybę, tačiau muitinė turi teisę, bet ne pareigą pripažinti solidariają vežėjo atsakomybę. ESTT taip pat pažymėjo, jog tai, kad valstybės narės muitinė, remdamasi solidariaja atsakomybe, nereikalauja vežėjo sumokėti skolą muitinei, niekaip nepažeidžia tranzito procedūros vykdytojo teisės pateikti atgręžtinį reikalavimą vežėjui (90 punktas). Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, ESTT nusprendė, kad Bendrijos muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalies a punktas ir 2 dalis, 204 straipsnio 1 dalies a punktas ir 3 dalis bei 213 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad valstybės narės muitinė neturi pareigos pripažinti solidariai atsakingu vežėją, kuris lygiagrečiai su tranzito procedūros vykdytoju turi būti laikomas privalančiu sumokėti skolą muitinei. Taip pat pažymėtina, kad ESTT to paties sprendimo rezoliucijos 4 punktu nusprendė, jog Bendrijos 3 muitinės kodekso 96 straipsnio 1 dalies a punkto ir 204 straipsnio 1 dalies a punkto ir 3 dalies nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad tranzito procedūros vykdytojas turi sumokėti skolą muitinei, atsiradusią dėl prekių, kurioms įforminta išorinio Bendrijos tranzito procedūra, net jeigu vežėjas neįvykdė pareigų pagal šio reglamento 96 straipsnio 2 dalį, be kita ko, pareigos pateikti šias prekes nepakeisto pavidalo paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą.

Dėl baudos

Muitinės departamentas Sprendime, vadovaudamasis MAĮ 139 straipsnio 1 ir 2 dalimis, 140 straipsnyje nustatytomis baudų skyrimo taisyklėmis, konstatavo, kad Vilniaus TM skundžiamu sprendimu skyrė Pareiškėjui 60 proc. dydžio baudą. Muitinės departamentas, nagrinėdamas Pareiškėjo skundą, nustatė, jog egzistuoja ir atsakomybę sunkinanti aplinkybė, numatyta MAĮ 140 straipsnio 4 dalies 5 punkte, t. y. dėl mokesstinio pažeidimo buvo padaryta didelė žala valstybės biudžetui. Muitinės departamentas nurodė, kad laikosi pozicijos, jog Pareiškėjui skirta bauda, atitinkanti MAĮ numatytą baudos vidurkį, yra pagrįsta ir teisinga.

Pareiškėjas nesutinka su skundžiamu sprendimu ir prašo Komisijos jį panaikinti, o Pareiškėjo skundą kartu su naujai gautais įrodymais perduoti Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Dėl ginčo **faktinių aplinkybių** Pareiškėjas nurodė, jog pagal Tranzito deklaraciją faktiškai buvo vežama ir deklaruota prekė: sausi pieno milteliai (*dry milk powder*), *neto* svoris 21 500 kg, *bruto* svoris 21 844 kg, pakuočių kiekis: 860 maišų (toliau – Prekės). Deklarantas Tranzito deklaracijoje Prekių KN kodą nurodė pagal siuntėjo komercinėje sąskaitoje nurodytą prekės aprašymą: „Dry milk powder, 0403901300“, įtraukė komercinę sąskaitą į Tranzito deklaracijos dokumentus, o Prekės aprašymas Tranzito deklaracijoje nurodytas buvo pagal KN pozicijos 04039013 aprašymą. Prekės turėjo išvykti į Turkijos muitinės pasienio postą (TR220200 KAPIKULE TIR) (paskirties muitinė). Tranzito procedūros terminas – 2023-10-21. Prekių gavėjas pagal Tranzito deklaraciją – (*duomenys neskelbtini*). Prekių vežėjas – (*duomenys neskelbtini*).; Tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėjas.

Pareiškėjas nurodo, jog Tranzito deklaracijos pagrindu gabentos Prekės 2023-10-19 buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai kartu su dokumentais.

Paskirties muitinė pateikė tikrinimo rezultatą B1, nustatė kitą Prekių kodą (vietoj Tranzito deklaracijoje nurodyto pozicijos KN 0403 kodo – nustatė KN 0402 kodą), tačiau sprendimo teritorinėje muitinėje priėmimo metu nepateikė detalesnių paaiškinimų, t. y. byloje nebuvo atsakymo, ar paskirties muitinės įstaiga yra įsitikinusi, kad prekių trūksta arba, kad tai kitokios prekės, negu deklaruota.

Tuo pačiu paskirties muitinės įstaiga Tranzito deklaracijos pagrindu (kaip pirminis dokumentas) toms pačioms Prekėms (pavadinimas „*dry milk powder*“, tam pačiam jos kiekiui su tais pačiais komerciniais dokumentais) įformino sekančią muitinės tranzito deklaraciją Nr. 23TR22020000097175 į kitą Turkijos muitinės paskirties įstaigą TR330100 MERSİN, kur šios Prekės buvo gautos ir tranzito procedūra uždaryta pateikiant Prekes tiek Tranzito deklaracijoje, tiek tranzito deklaracijoje Nr. 23TR22020000097175 nurodytam gavėjui (*duomenys neskelbtini*).

Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu sprendimu, akcentuoja šiuos argumentus:

1. Teritorinės muitinės surinkti įrodymai bei papildomai Pareiškėjo surinkti įrodymai leidžia patvirtinti paskirties muitinės įstaigai pateiktų Prekių svorį, kiekį ir tapatumą. Muitinės departamentas neatliko šių įrodymų analizės bei nenustatė jokių faktinių aplinkybių, kurios paneigtų surinktus įrodymus.

2. Mokestinių ginčų komisijai kartu su skundu Pareiškėjas pateikia naujus įrodymus iš Turkijos Muitinės, kurie paneigia muitinės daromas prielaidas dėl procedūros pažeidimo. Taip pat nurodo, jog šių įrodymų jis anksčiau neturėjo ir Muitinės departamentas nebuvo jų vertinęs, todėl yra pagrindas grąžinti bylą muitinei nagrinėti iš naujo.

3. Byloje surinkti įrodymai patvirtina, jog Prekės (sausio pieno milteliai) kartu su dokumentais per Tranzito deklaracijoje nustatytą terminą buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai, todėl Pareiškėjas atliko visus jam prieinamus veiksmus įrodyti prekių tapatumą. Kai Muitinė, jeigu jai kilo abejonių dėl prekių tapatumo ar procedūros užbaigimo aplinkybių, nesurinko galutinių / visų duomenų. Pareiškėjas akcentuoja, jog būtent Muitinei suteikta išimtinė teisė komunikuoti su paskirties muitinėmis dėl tranzito procedūrų vykdymo.

4. Muitinės departamentas nepagrįstai vadovavosi RAT sprendimu administracinėje byloje Nr. eI3-1989-983/2024, nes šios bylos situacijos faktinės aplinkybės (*ratio decidendi*) esmingai skyrėsi nuo Pareiškėjo situacijos.

5. Turkijos muitinės įstaigos nustatytas kitas Prekės klasifikavimo kodas nei buvo deklaruotas forminant Tranzito deklaraciją nesudaro pagrindo pripažinti, jog tranzito procedūra nebuvo tinkamai užbaigta. Paskirties muitinė pakeitė prekių KN kodą, tačiau nebuvo nustatyti neatitikimai dėl faktinio Prekių kiekio ar turinio, tapatumo, o tranzito procedūra užbaigta.

6. Turkijos muitinė nenustatė Prekių trūkumo ar kitokio neatitikimo. Ginčo tranzito deklaracijų pagrindu Turkijoje buvo įforminta nauja muitinės procedūra (tranzito) ir šios procedūros taip pat buvo tinkamai uždarytos. Tiek Vilniaus TM, tiek skundžiamas Muitinės departamento

sprendimas priimti nesulaukus atsakymų iš Turkijos muitinės ir tinkamai nevertinus iš Turkijos muitinės jau surinktų įrodymų.

7. Muitinės departamentas nepateikė pagrįstų motyvų, kodėl Prekių komercinėje sąskaitoje nurodyta Prekių vertė galimai būtų nepagrįsta ir kodėl muitinės vertinimu Prekių vertė turi būti 78 475 EUR, remiantis būtent PREMI IS duomenimis. Byloje nebuvo pateikti PREMIS IS duomenys, siekiant patikrinti muitinės sprendimo teisingumą.

8. Tranzito procedūra yra baigta, o Sąjungos muitiniu tranzitu buvusios prekės išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos ir nebuvo panaudotos ar suvartotos Sąjungos teritorijoje, todėl skola muitinei laikytina pasibaigusia pagal SMK 124 straipsnio 1 dalies k punktą.

9. Prekių vežėjas neįvykdė jam taikomų pareigų tuo metu, kai Prekės buvo jo valdyme, nors vežėjas žinojo, jog jo gabenamoms Prekėms yra taikoma tranzito procedūra, todėl tai galėjo lemti nagrinėjamą pažeidimą. Muitinės departamentas nepateikė jokio kitų tranzito procedūros dalyvių veiksmų teisinio vertinimo.

10. Pareiškėjui bauda paskirta nepagrįstai, o net ir nustatytas baudos skyrimo pagrindus, su kuo Pareiškėjas nesutinka, bauda, atsižvelgiant į protingumo ir teisingumo kriterijus, turi būti mažintina iki minimalaus 20 proc. dydžio.

Pareiškėjas prašo panaikinti Muitinės departamento Sprendimą ir grąžinti byla Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento Sprendimas naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Skundžiamu Sprendimu buvo patvirtinta Pareiškėjui papildomai apskaičiuota mokesstinė prievolė (29 176 EUR maitas bei 22 607 EUR PVM, 1 128 EUR muito ir 1 464 EUR PVM delspinigiai bei 31 070 EUR bauda).

Muitinės departamentas Sprendime akcentavo, jog tranzito procedūra buvo užbaigta su pažeidimais – į paskirties muitinės įstaigą atgabentos prekės transporto priemonėje su pažeista muitinės plomba, taip pat prekės buvo deklaruotos kitu nei minėtoje tranzito deklaracijoje nurodytu KN kodu – 0402 10 00. Muitinės departamentas nurodė, jog Pareiškėjas nepateikė jokių paaiškinimų, kas ir kada pažeidė muitinės plombą, be to, Muitinės departamentas neturi pagrindo abejoti informacija, gauta iš Turkijos Respublikos muitinės.

Pareiškėjas, nesutikdamas su skundžiamu sprendimu, išdėstė argumentus dėl ginčo prekių, pristatytų Turkijos paskirties muitinei (TR220200 KAPIKULE TIR), tapatumo, pateikė paaiškinimus dėl galimo muitinės plombos pažeidimo, išdėstė argumentus dėl prekių vežėjo atsakomybės dėl galimai netinkamai įvykdytos Sąjungos tranzito procedūros, dėl neteisingai nustatytos prekių muitinės vertės, skolos muitinei pripažinimo išnykusia SMK 124 straipsnio 1 dalies k punkto pagrindu, taip pat surinko ir Komisijai papildomai pateikė naujus įrodymus, gautus iš Turkijos muitinės. Taigi, Muitinės departamento Sprendimas, kuriame konstatuota, jog ginčo prekės galimai buvo paaimtos iš muitinės priežiūros, nes prekės į paskirties muitinės įstaigą nugabentos su galimai pažeista plomba, priimtas neįvertinus Pareiškėjo papildomai surinktų įrodymų:

1) Turkijos Prekybos ministerijos Kapikule muitinės direktorato 2024-09-09 rašto su priedais, kuriame Turkijos muitinė patvirtina, jog patikrinus transporto priemones, kurios gabeno supakuotas prekes su MRN numeriais 23LTVK300000063080, **23LTVK300000063098** ir 23LTVK300000063071, buvo matoma, kad apsauginės plombos nepažeistos. Taip pat paaiškino, kad buvo nustatyta, jog neteisingai nurodytas prekių KN kodas (sausis pieno milteliai turėjo būti deklaruoti KN kodu 0402.10, o ne 0403.90). Nurodyta, jog nenustatytas minėtų prekių trūkumo ar pertekliaus, Turkijos muitinė negalėjo pradėti jokių procedūrų. Priešingai, į paskirties muitinės įstaigą Turkijoje atgabentoms prekėms buvo įformintos paskesnės tranzito procedūros, kurios buvo užbaigtos be pažeidimų.

Pareiškėjo teigimu, šis oficialus įrodymas paneigia Vilniaus TM ir Muitinės departamento vertinimą dėl plombų pažeidimo, kitų prekių pateikimo ar procedūrų neužbaigimo;

2) Turkijos Respublikos prekybos ministerijos Trakijos muitinės ir užsienio prekybos regioninio direktorato Kapikulės muitinis direktorato 2024-07-03 raštas su priedais, kuriuo patvirtinama, kad transporto priemonių, vežusių tranzito deklaracijas numeriais **23LTVK30000063098**, 23LTVK300000063080, 23LTVK300000063071, fizinės apžiūros metu buvo aptiktos „pieno miltelių“ tipo prekės ir ginčas dėl minėtų prekių nutrauktas įvedant informaciją. Paminėtų Tranzito deklaracijų pagrindu įformintus paskesnius tranzito lydimočius dokumentus (23TR2202000009, **23TR2202000097175**, 23TR22020000097140) išdavė direkcija ir siunta buvo išsiųsta į paskirties muitinės įstaigą. Dėl minėtų prekių nebuvo pradėta jokių trūkumų ar pertekliaus procedūrų, o Kapikulės direkcijos išduoti tranzito palydos dokumentai yra WRT NOT (tranzitas uždarytas) statuso;

3) Paskirties muitinės įstaigos TC20A (2024-06-11) pranešime Vilniaus TM pateikta informacija, jog Vilniaus TM buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigos įformintos paskesnės tranzito deklaracijos ir jų priedai (įskaitant tranzito deklaraciją Nr. 23TR22020000097175 (2023-10-19)). Vietoj Tranzito deklaracijos (MRN 23LTVK300000063098) buvo atliktos operacijos su tranzito deklaracija Nr. 23TR22020000097175 (2023-10-19) <...>. Tranzito deklaracijos yra WRT_NOT1 [tranzitas uždarytas] būsenos. Vilniaus TM buvo pateiktos visos deklaracijos su priedais.

Komisijos posėdžio, vykusio 2024 m. spalio 22 d., metu Muitinės departamento atstovas patvirtino, jog šie Pareiškėjo pateikti nauji įrodymai nebuvo vertinti priimant skundžiamą sprendimą. Komisijos posėdžio, vykusio 2024 m. spalio 1 d., kuomet buvo nagrinėjamas Pareiškėjo skundas dėl iš esmės analogiškos situacijos, Muitinės departamento atstovas taip pat paprašė Pareiškėjo pateikti kreipimosi į Turkijos muitinę dokumentus. Komisija, sutikdama su Muitinės departamento prašymu, pasiūlė Pareiškėjui į mokestinio ginčo bylą prijungti kreipimosi į Turkijos muitinę dokumentus, kuriuos Pareiškėjas papildomai pateikė Komisijai ir Muitinės departamentui.

Vadovaujantis SMK 233 straipsnio 1 dalimi, Sąjungos tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių (a punktas); už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi (b punktas). Šio straipsnio 2 dalyje taip pat nustatyta, kad procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra buvo įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai. To paties straipsnio 2 dalyje taip pat numatyta, jog procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai.

Pagal SMK 215 straipsnio 2 dalį muitinė pripažįsta tranzito procedūrą įvykdyta, kai, palyginusi išvykimo muitinės įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali nustatyti, kad procedūra užbaigta teisingai.

Iš skundžiamo sprendimo matyti, jog tiek Vilniaus TM, tiek Muitinės departamentas išvadą, jog tranzito procedūra buvo užbaigta su pažeidimais, t. y. kad į paskirties muitinės įstaigą atgabentos prekės transporto priemonėje su pažeista muitinės plomba, taip pat kad nebuvo užtikrinta, kad paskirties muitinei būtų pateiktos tos pačios prekės, deklaruotos išvykimo muitinės įstaigoje, ir tie patys dokumentai bei informacija, kurių pagrindu būtų galima patvirtinti prekių svorį, kiekį bei tapatumą, padarė neįvertinę reikšmingų dokumentų, gautų iš paskirties muitinės įstaigos, kuriuose pateikta informacija apie prekių tapatumą bei aplinkybės dėl muitinės plombos, jog transporto priemonė atvyko su nepažeista plomba.

Komisija, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Komisijai pateiktus naujus įrodymus pažeistų Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat

atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskūsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Atsižvelgiant į tai, ginčo byloje pateiktas naujas įrodymas pirmiausiai turi būti vertinamas centrinio mokesčių administratoriaus. Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir LVAT, kuris 2006-01-31 nutartyje adm. byloje Nr. A-8-738/2006, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skūsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAĮ 155 straipsnio 6 dalis) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, (2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005) aiškindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo, nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

Komisija, atsižvelgdama į byloje pateiktus naujus įrodymus, kurie nebuvo pateikti Muitinės departamentui priimant Sprendimą, daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju, siekiant priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl Pareiškėjo atžvilgiu įregistruotos skolos muitinei teisėtumo ir pagrįstumo, yra būtina įvertinti byloje papildomai pateiktus dokumentus, juose nurodytos informacijos turinį, bei iš naujo spręsti, ar Pareiškėjo pateikti dokumentai atitinka aukščiau paminėtas SMK 233 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 215 straipsnio 2 dalies nuostatas, kurių pagrindų galima būtų konstatuoti, jog tranzito procedūra yra užbaigta tinkamai.

Komisija konstatuoja, kad Muitinės departamento Sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų įvertinti Komisijai ir Muitinės departamentui papildomai pateiktus dokumentus kartu su jų vertimais ir iš naujo spręsti klausimą dėl Pareiškėjo skolos muitinei įregistravimo pagrįstumo.

Pažymėtina, kad baudos sumažinimo klausimas nagrinėtinas tik priėmus galutinį sprendimą dėl Pareiškėjui nustatytos mokesstinės prievolės pagrįstumo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2024-09-04 sprendimą Nr. 1AE-377 ir Pareiškėjo skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskūsti Regionų administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokesčių ginčą (arba mokesstinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Vilma Vildžiūnaitė

Komisijos narė

Gvida Ivanauskienė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narys

Evaldas Raistenskis